

csak egy kis irányítás kellene. Beszélgetni, vitatkozni kellene könyvekről, színdarabokról, művészetekről.

— Szóval olyan irodalmi kör féle.

— Az. Olyanféle.

— De ráérnének az elvtársak abban részt venni;

— Hát fontos dolog lenne az vagy sem?

— Természetesen.

— Akkor rá kell érünk és kész.

Kemény és határozott beszéd. Minden egyszerre természetessé válik előttem is. Mindenre rá kell érünk, ami fontos, ami segít a szocialista társadalom építésében, ami előre viheti ügyünket. N. Antal elvtárs dudorászva áll vissza a körfűrészt mellé. Nem áll meg pillanatra sem a gép. Munkaverseny van. Az Újszegedi Gőzfűrészt és Ládagyár két évig volt élizem. De az lesz megint. Minden munkás azt akarja s ha a frissen feszülő karokat, a függén gördülő munkát látjuk nem is kételkedhetünk ebben.

SERES JÓZSEF

*Ezer zsibbadt vágyból miért nem lesz,
Végül egy erős akarat?!*

(Ady)

IGEN, TE HEROLDJA...

— *Hviezdoszláv** —

Igen, Te Heroldja egy süllyedő világnak,
Legyen hát végül egy akaratunk.
Ha egy akaraton lesz minden proletár,
Az égre ront a sikoltó vivát, s vad,
Zúgó ünnepünknek nem lesz mása sose már,
Ember leszel testvér s nem magadat únt

Lusta éhező. A magyar, szláv nyomor
Ugyanaz a kín és nincs feltámadás,
Míg a hátunkon csattognak ostorok,
Hiába jajgatsz, hiába átkozól!
Hát kezdj harcot, robbantsd elő az ostromot!
Szívedben átok, véres bánat és

* *Hviezdoszláv* (1849—1921) a szlovák irodalom legnagyobb tehetsége, már klasszikussá vált költő, a szlovák irodalmi nyelv egyik leghatalmasabb fejlesztője. Bátor és türelmetlen hangú verseiben sürgette az új világ, a szocializmus megvalósítását. Ady: Magyar jakobinus dalá-ra válaszképpen jelent meg a Slov. Pohl-ban „Tak Herolde ty“ című költeménye a magyar Ady-idézettel.

És csak tétlenül várnád a holnapot?
Építsed meg a barrikádokat,
Amíg a nap, a hold lomhán dőcög föl,
S tunyán alszanak a rabszolga holtak ott,
— Mozdulj meg testvér, föl a tömlöcödből!
Óriás nyomor, mutasd a láncod, add

Csörgő muzsikádat forró indulónak,
Hazudhat bármit már az úri osztály,
Forrj víz, vidd hajónkat egyre mind, tovább,
Veríték vagyunk és az induló, nagy,
Méh-család, kikre új nap szórja bíborát,
S a lusta here nem oszt s nem szoroz már.

Vagyunk az égbe vágó nagy piramisok,
Hullámai a tenger kolhoszoknak,
A nyugtalan törekvés vihara vagyunk,
Kenyérre várunk, több bérrre és ami sok
Fény van, mind várjuk, mindent akarunk,
Nem baj, hogy ruhánk ronggyal foltózott. Csak

Szavunk maradjon gyilkos mint a méreg,
Zendüljön dalunk, mint égi hangszer és
Csillogjon hitünk fénylőn, mint a vas!
Már a győzelem ütemén kísérnek
Kibontott álmaink s repülnek mind, magas
Csillagok felé, akár a lantverés.

Nem lesznek többé megszaroltak, árvák,
Majd ránkborul a szelíd olajfa, műrtusz ág,
Ha jogot s a törvényt egymértékbe törték,
Vicsorgó tóketorkok föl majd nem zabálják
A szegény nép vérét s munkás serege föllép
A megkínzott földnek s elmondja roppant himnuszát.

Fordította: ZELEY FERENC

NEVTELENÜL

— *Jiri Wolker* —

Kórházi ágyam: a béke szigete.
Künn — forr a világ: zeng a riadó!
Harcba indul az elvtársak serege,
Harcba szólít most — az igazságért — mindenkit a szó!

Kórházi ágyam — béke szűk szigete.
De sötét zügokból — les a halál!...
Mért kell meghalnom, társaimtól messze,
Mikor azt hittem, rám is a csata hősi vége vár?...

Fordította: BREZNAY BÉLA